

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.IV.10.081/2026/5.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

felpres (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Bajnai Gábor Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Bajnai Gábor ügyvéd)

Az alperes:

alperes1 (cím2) I. rendű

alperes2 (cím3) II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Herczeg Anikó Ügyvédi Iroda (cím4, ügyintéző: dr. Herczeg Anikó ügyvéd)

A per tárgya:

Kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az I. és II. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.184/2025/9.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 14.M.70.866/2021/90.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.184/2025/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 nap alatt fizessenek meg a felperesnek fejenként 50 000 – 50 000 (ötvenezer – ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy az 1 002 980 (egymillió-kettőezer-kilencszáznolcvan) forint felülvizsgálati eljárási illeték a magyar állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a felperesi gazdasági társaság családi vállalkozásként indult és működött. A felperesi társaság tulajdonosai és ügyvezetői, név1 és név5 voltak. Az I. rendű alperes jogelődje név5 ügyvezető felesége volt. név3 – név1 felesége 2012. február 1-től, míg név4 - név1 gyermeke – 2016. március 1-től létesített munkaviszonyt a felperessel.

[2] A felperesnél az I. rendű alperes jogelődje, név2 2017. január 7-től állt határozatlan idejű munkaviszonyban irodai adminisztrátor munkakörben. Munkaköri feladatai közé tartozott a szállítói, vevői számlák kiegyenlítése, ezért utalványozási joggal és bankszámla feletti rendelkezési joggal is bírt.

[3] név1 2018. június 30-ai halálát követően 2019. január 1-től a felperesi gazdasági társaság 50%-ban név5, 25%-25%-ban név4 és név3 tulajdonába került.

[4] A II. rendű alperes 2019. január 7-től titkárságvezető munkakörben létesített munkaviszonyt a felperesnél, alapbére 155.000 forint volt. Munkaköri leírása szerint a munkáltatói jogkört név5 gyakorolta. A II. rendű alperes munkaköri feladata komplett kivitelezői ajánlatok, költségvetés, műszaki terv alapján ajánlatkérők által küldött költségvetés, valamint pályázatok komplett elkészítése volt. A felek a munkaszerződést 2019. január 10-én akként módosították, hogy „a munkavállaló 2019. január 10. napjától a munkáltatótól kért ajánlatkérésre készített költségvetések után beadott költségvetések összegének 1%-a után jutalom és bónuszban részesül, nyertességtől függetlenül, évenkénti elszámolással, legkésőbb a tárgyév utolsó bérkifizetési időpontjában történő kifizetési napon”.

[5] A felperes tulajdonosai között vita alakult ki, amelynek következménye az lett, hogy név5 ügyvezetői tisztségét a 2019. április 25-i taggyűlésen visszahívás útján megszüntették, egyben a társaság vagyonának megőrzése érdekében felkérték, hogy haladéktalanul szüntesse meg minden, saját maga és minden általa felhatalmazott személy bankszámla és egyéb, a társaság tulajdonában álló eszközök, pénzek feletti rendelkezési jogot, továbbá semmilyen kötelezettséget ne vállaljon a társaság nevében. A taggyűlési határozat azt is rögzítette, hogy a társaságnak jelenleg ügyvezetője nincs.

[6] A 2019. május 24-én tartott taggyűlésen név6t és név4t ügyvezetővé megválasztották.

[7] A változásokat követően hosszadalmas peres eljárások indultak, amelyek tárgya név5 visszahívása jogellenességének megállapítása és ügyvezetőként történő visszajegyzése, továbbá név6 és név4 ügyvezetőkké történő megválasztása jogellenességének megállapítása és tisztségük törlése volt.

[8] név4 és név6 ügyvezetői tisztségét az ezzel kapcsolatosan 2019 május 27-én benyújtott változásbejegyzési kérelem alapján a Fővárosi Bíróság Cégbírósága Cg01-09-883751/95. számú végzésével 2019. május 24-ére visszamenőleges hatállyal 2019. december 18-án jegyezte be. A változásbejegyzéseket néhai név5 megtámadta, azonban keresetét a Fővárosi Ítéltábla jogerősen elutasította, így a társaság hatályos cégkivonata szerint 2019. május 24-től a felperesi társaság vezető tisztségviselői név6 és név4, akik innentől folyamatosan a társaság vezető tisztségviselői és képviselőre jogosultjai.

[9] A taggyűlési határozat alapján a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága 2019. április 30-án törölte név5 önálló képviseleti jogát 2019. április 25-i hatállyal, mely május 3-án került közzétételre a Céglőnyben. név5 keresetlevele alapján 2019. november 21-én kelt ítéletével a bíróság hatályon kívül helyezte a változás bejegyző végzést és felhívta a cégbíróságot, hogy törvényességi felügyeleti jogkörében hivatalból jegyezze be, illetve törölje a hatályon kívül helyezett végzéssel érintett cégjegyzék adatokat. A Fővárosi Ítéltábla 2019. december 18-án meghozott végzésével elrendelte önálló képviseleti joggal két új ügyvezető, név4 és név6 bejegyzését, amely 2019. december 20-án került közzétételre a Céglőnybe. A cégbíróság a 2020. szeptember 25-én kelt végzésében név5t, mint ügyvezetőt a cégjegyzékbe visszajegyezte. 2020. szeptember 30-án a felperes változásbejegyzési kérelmet nyújtott be, melyben kérte a 2019. április 25-én meghozott taggyűlési határozat alapján név5, mint ügyvezető törlését az alperes cégjegyzékéből. 2020. október 2-án kelt 126. számú végzésével a cégbíróság törölte név5 önálló képviseleti jogát, ügyvezetői tisztségét a cégjegyzékből 2020. október 25-i hatállyal.

[10] A Fővárosi Ítéltábla 2020. november 12-én kelt 10.Gf.40.360/2020/5. számú ítéletével a felperesi gazdasági társaság 2019. május 24-i taggyűlésén hozott határozatai név5 által történő megtámadását megalapozatlannak találta és az erre irányuló keresetet elutasító elsőfokú ítéletet helybenhagyta. név5 2021. október 1-jén elhunyt, erre tekintettel a változás bejegyzésekkel kapcsolatos peres eljárások jogerősen lezárultak. A Fővárosi Ítéltábla 2021. október 26-án kelt és 2021. december 10-én jogerőre emelkedett 10.Gf.40.241/2021/7. számú végzésével név5 keresetének helyt adó elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a pert megszüntette. Ezt megelőzően azonban név5 ügyvezetői tisztsége visszajegyzésre került 2020. augusztus 25. napjától 2020. október 2. napjáig a cégjegyzékben, ebben az időszakban a cégnylvántartás szerint név5 volt a felperes ügyvezetője.

[11] A felperes jogi képviselője 2019. december 18-án értesítette a Sperbankot arról, hogy a banknál vezetett minden számla feletti valamennyi személy rendelkezési, betekintési és minden egyéb jogát azonnali hatállyal vonják vissza. A levelek megküldésére 3 óra 36 perckor és 3 óra 58 perckor került sor.

[12] A 2012. január 31-én kelt társasági szerződés 13.2. pontja szerint a társaság munkavállalói felett a munkáltatói jogokat név1 gyakorolja. Az ezt követő, 2016. március 11-én kelt társasági szerződés ügyvezetőként név1t és név5t tünteti fel, de a munkáltatói jogkör gyakorlásáról konkrét rendelkezést nem tartalmaz, miként a név1 halálát követő 2018. október 30-i társasági szerződés sem, amely ügyvezetőként már csak név5t tünteti fel.

[13] név5 2019. április 25-i visszahívását követően 2019. december 18-ig – amikor az új ügyvezetőket bejegyezték –, a munkáltatói jogok gyakorlására feljogosított személy nem volt a felperesnél.

[14] Az I. rendű alperes jogelődjének, mint pénztárosnak a pénzkezelési szabályzat szerint felelőssége és feladata volt a kifizetéskor annak megállapítása, hogy a pénztárnál jelentkező személy jogosult-e a pénz felvételére, illetve ő végezte a munkabérek borítékolását és kifizetését, valamint a pénztárellenőrzést és egyben utalványozásra is jogosult volt. Mellette név5 volt még utalványozásra jogosult. Bankszámla felett rendelkezni jogosult személy ugyancsak név5 és az I. rendű alperes jogelődje volt, név5 képviseleti jogát azonban 2019. május 2-án a bankszámlákra vonatkozóan törölték.

[15] A II. rendű alperes utolsó munkabére 2019. december 9. napján került átutalásra, 103.075. forint összegben.

[16] A II. rendű alperes az összesítő költségvetés alapján 2019. decemberében meghatározott végösszegeből kiszámolta az őt megillető 1%-ot, az iratokat és a számításait odaadta az I. rendű alperes jogelődjének, aki 2019. december 18. napján utasítást adott a felperes számlavezető pénzügyintézetének, hogy utaljon át a II. rendű alperes részére 10.029.789 forintot. Az átutalás jogcíme jutalom és bónusz volt.

[17] Az alperesek munkaviszonyukat 2019. december 27., illetve 28. napján megszüntették, hivatkozással arra, hogy a munkáltató társaságnak nem volt ügyvezetője, így a társaság munkát sem tud vállalni, illetve az átvételi eljárás módja miatt nem látják biztosítottnak a további munkavégzés lehetőségét. A felperes többi munkavállalói is így szüntették meg a munkaviszonyukat, a fizikai állományú munkavállalók, név5 és az alperesek munkaviszonyt megszüntető jognyilatkozatai azonos indokot tartalmaznak, amely szerint a társaságnak 2019. április 25-től nem volt ügyvezetője, emiatt a társasági szerződéseket megkötni és így munkát vállalni nem tudott, a cég nem rendelkezik megrendeléssel, így foglalkoztatási kötelezettségének sem tudott eleget tenni.

[18] A felperes 2020. január 8-án kelt levelével felszólította az alpereseket, hogy az I. rendű alperes jogelődje által a II. rendű alperes részére átutalt 10.029.789 forintot fizessék vissza, ettől az alperesek elzárkóztak.

[19] név5 2020. szeptember 29-én írásban úgy nyilatkozott, hogy a felperesnek, mint munkáltatónak a kifizetés teljesítése a II. rendű alperes irányába 2019. január 10-én létrejött munkaszerződés módosítás alapján törvényi kötelezettsége volt, így mint a társaság ügyvezetője és munkáltatói jogkör gyakorlója megállapítja, hogy a kifizetést mind annak jogalapjában, mind annak összecszerülésében megalapozottnak tartja, azzal egyetért és azt jóváhagyja.

[20] 2019. február 1-jén név5 meghatalmazta az I. és a II. rendű alpereseket, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:30. § (3) bekezdése alapján a felperes nevében és képviseletében együttesen, önállóan eljárjanak, együttesen bármiféle iratot, okiratot aláírjanak, pénzt, pénztárt kezeljenek, számlát kiállítsanak, befogadjanak, kötelezettséget vállaljanak bármely eljárásban intézkedjenek stb. minden olyan ügy, tevékenység, okirat, feladat esetében, amelyet vonatkozó jogszabály, illetőleg a társaság hatályos alapító okirata nem utal az ügyvezető kizárólagos hatáskörébe. Jelen meghatalmazás és megbízás annak visszavonásáig érvényes.

A felperes keresete és az alperesek ellenkérelme

[21] A felperes 2020. május 25-én előterjesztett keresetében az alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni 10.029.789 forint kártérítés és ezen összeg késedelmi kamatai, másodlagosan a II. rendű alperest a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 164. §-a alapján ugyancsak 10.029.789 forint jogalap nélkül kifizetett munkabér és késedelmi kamatai megfizetésére.

[22] A felperes álláspontja szerint a II. r. alperes részére jutalom és bónusz kifizetésének nem volt jogalapja és az átutalás egyben súlyosan sérti az Mt. 27. §-ában foglaltakat. Álláspontja szerint az I. rendű alperes jogelődje nem volt munkáltatói jogkör gyakorló, így nem volt jogosult elbírálni a II. rendű alperes külön juttatásra való jogosultságát, amely a II. rendű alperest a munkaszerződés-módosítása szerint sem automatikusan illette meg. Hivatkozott arra is, hogy a jutalom és a bónusz két különböző jogcím, a II. rendű alperes 2019. november havi bérjegyzéke pedig jutalom jogcímet tüntet fel, amely egyértelműen mérlegelési jogkörbe tartozó juttatás.

[23] Vitatta, hogy a II. rendű alperes a kifizetés feltételeit teljesítette volna. Álláspontja szerint az alperesek tisztában voltak azzal, hogy munkáltatói jogkör gyakorlásra az I. rendű alperes jogelődje nem volt jogosult. Kiemelten hivatkozott továbbá arra, hogy az összeg átutalására 2019. december 18-án 15 óra 49 perc 51 másodperckor került sor.

[24] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a társaságnak az ügyvezető nélküli időszakban is működnie kellett, amelynek része volt az is, hogy a munkavállalókat és a beszállítókat ki kellett fizetni. Az I. rendű alperes jogelődjének a bankszámla felett korábban is rendelkezési joga volt, a napi szintű utalásokat ő teljesítette, amely egyben munkaköri kötelezettségét is képezte. Az alpereseket vétkes kötelezettségszegés nem terheli, ezért a kereset álláspontjuk szerint alaptalan.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[25] A Fővárosi Törvényszék a 14.M.70.866/2021/90. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest 2.170.000 forint perköltség, valamint 600 000 forint eljárási illeték megfizetésére.

[26] A határozat indokolása szerint a bónusz vagy jutalom olyan, a munkavállaló teljesítményét utólag elismerő díjazás, amelyet a munkáltató mérlegelési jogkörében hozott döntése alapján fizet. Mivel a jogcímekre részletes törvényi szabályozás nincs, kiemelt jelentőséget kap, hogy a felek megállapodása (vagy a munkáltató egyoldalú kötelezettség vállalása) pontosan minden részletre kiterjedően rendezze a juttatás feltételeit. Az elsőfokú bíróság egyetértett a felperessel abban, hogy a II. rendű alperest megillető bónusz, jutalom meghatározása nem egyértelmű, ettől függetlenül azonban a II. rendű alperes a fenti munkaszerződés módosítással jogosultságot szerzett a jutalom és bónusz kifizetésére, a munkáltató pedig kötelezettséget vállalt erre nézve. Az I. rendű alperes jogelődjének munkabér utalási jogköre volt, és a pénzügyi szabályzat szerint a pénztáros felelőssége a kifizetéskor annak megállapítása, hogy a pénztárnál jelentkező személy jogosult-e a pénz felvételére.

[27] Az elsőfokú bíróság a jutalom és bónusz jogosultság körében értékelte név5 2020. szeptember 29-én az Mt. 20. § (3) bekezdése alapján megtett egyoldalú nyilatkozatát.

Megállapította, hogy név5 ügyvezetői tisztségét 2020. augusztus 25-től október 2-ig a cégnyilvántartásba visszajegyezték, ezért a kifizetésre annak jóváhagyása folytán érvényesen került sor.

[28] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azt a felperesi hivatkozást, hogy név5 2020. szeptember 29-én visszaélésszerűen élt a jóváhagyás jogával a felperes által előadott tényállás, a peradatok és az általa indítványozott tanúk nyilatkozatai sem támasztották alá. Mivel a II. rendű alperes 2019. január 10-én kelt munkaszerződés-módosításával jogosultságot szerzett jutalomra és bónuszra, ezáltal a felperesnek kötelezettsége keletkezett annak megfizetésére. Az I. rendű alperes jogelődje utalványozási joggal rendelkezett 2019. január 1. napjától, ezért a 2019. december 18. napján a II. rendű alperes részére 10.029.789 forint bónusz és jutalom I. rendű alperes jogelődje által történő utalása során egyik munkavállaló sem szegte meg a munkaviszonyból eredő kötelezettségét. Az összecszerűség megalapozottságát név5, aki akkor a cégjegyzék tanúsága szerint ügyvezető volt, mint munkáltatói jogkör gyakorló 2020. szeptember 29-i nyilatkozata alapozza meg.

[29] Az elsőfokú bíróság következtetése szerint nem állapítható meg az alperesek kötelezettségsgő magatartása és a kártérítési felelőssége, de kár sincs a felperesi oldalon. A munkáltató abban az esetben határozhatta volna meg a jutalom és bónusz feltételeit, ha azt a II. rendű alperes munkaszerződése nem tartalmazta volna. Mivel a II. rendű alperes munkaszerződése tartalmazta a jutalom és bónuszra való jogosultságát és annak megfizetési feltételeit is, ezért további munkáltatói aktusra nem is volt szükség.

[30] Az elsőfokú bíróság a felperes másodlagos – jogalap nélkül kifizetett munkabérre alapított – kereseti kérelmét is elutasította. Rögzítette, hogy a II. rendű alperesnek nem kellett felismernie a kifizetés alaptalanságát, hiszen a munkaszerződésben foglaltak szerint arra jogosult volt, továbbá azt nem is ő idézte elő. Ezen túl a felperes a másodlagos kereseti kérelmét a hatvan napos határidőn túl terjesztette elő, amely anyagi jogi jogvesztő határidő.

[31] A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla az 1.Mf.31.184/2025/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és kötelezte az alpereseket 10.029.789 forint kártérítés és ezen összeg után 2019. december 18-tól a kifizetésig számított késedelmi kamatának egyetemleges megfizetésére. Kötelezte a felpereseket fejenként 625.000-625.000 forint együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a le nem rótt 601.787 forint eljárési és 802.383 forint fellebbezési illetéket a magyar állam viseli.

[32] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlásáról a felperesi társaságnál szabályzat nem volt, a 2018. október 30-ai társasági szerződés csak az ügyvezetők személyét tüntette fel. Az alperesek munkaszerződése, továbbá az I. rendű alperesi jogelőd munkaköri leírása a munkáltatói jogkör gyakorlására az ügyvezetőt jogosította fel. Rögzítette azt is, hogy név5 ügyvezetői visszahívásától, azaz 2019. április 25-től a felperesi társaságnak nem volt munkáltatói jogkör gyakorlója, amellyel az alperesek is tisztában voltak, azt az I. rendű alperesi jogelőd azonnali hatályú felmondása és a II. rendű alperes felmondása is alátámasztja.

[33] A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az elsőfokú ítéleti megállapítással, hogy a II. rendű alperes 2019. január 10-én kelt munkaszerződés-módosításával jogosultságot szerzett a jutalomra és a bónuszra. Álláspontja szerint a munkaszerződés módosítás alapján sem a kifizetés jogcíme – jutalom vagy bónusz –, sem annak összecszerű számítása nem egyértelmű.

[34] A kikötött többlet juttatás megfizetése nem utalványozási, hanem munkáltatói jogkör gyakorlásához tartozó kérdés. A II. rendű alperest az összeg nem automatikusan illette meg,

annak kifizetéséhez a havi munkabérek átutalásához képest külön döntésre lett volna szükség. A kifizetett juttatás jelentősen meghaladta a havi munkabér összegét és annak kivételes körülményeit az I. és II. rendű alperesnek is fel kellett ismernie. Ebből következően az I. rendű alperes jogelődje a kifizetéskor munkáltatói jogkört gyakorolva bírálta el a II. rendű alperes által érvényesített jogosultságot, az évenkénti elszámolást maga végezte el, majd intézkedett annak utalványozásáról. A munkáltatói és az utalványozási jogkör ugyanakkor nem azonos. Értékelte azt is, hogy név5 2020. január 15-ei nyilatkozata szerint 2019. április 25-től egyszer sem járt el a felperes nevében mint ügyvezető és arról is nyilatkozott, hogy a II. rendű alperesnek tett kifizetés módjáról nem tud, ő erre utasítást nem adott.

[35] A másodfokú bíróság álláspontja szerint amennyiben az arra nem jogosult munkavállaló munkáltatói jogkört gyakorol és ennek keretében a munkatársa részére elszámolással jutalmat és bónuszt állapít meg, azt utalványozza, munkaköri kötelezettségzegést követ el. Igazolt a munkavállaló vétkessége is, hiszen tudta, hogy a társaságnál nincs olyan munkáltatói jogkör gyakorló, akinek a hatáskörébe tartozna az erről szóló döntés. A kár egyértelműen bekövetkezett, miután a társaság vagyona csökkent, amely megfelel az Mt. 179. § (5) bekezdése és a 177. § felhívása folytán alkalmazandó a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:522. § (2) bekezdés a) pontjának.

[36] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a juttatás kifizetése nem a szerződés szerint, a tárgyév utolsó bérkifizetési időpontjában, vagyis 2019. december 9-én történt annak ellenére, hogy a II. rendű alperes 2019. novemberi bérjegyzékén már nem rendszeres jövedelemként szerepelt az összeg. A kifizetésre 2019. december 18-án 15 óra 49 perckor, a munkaidő befejezése előtt pár perccel, akkor került sor, amikor már megszületett az ítéletábla jogerős határozata az új ügyvezetőkről és a cégbírósi bejegyzés folyamatban volt.

[37] A másodfokú bíróság értékelte a kifizetés időpontját – ami nem egyezett az utolsó havi bérkifizetés napjával –, továbbá azt, hogy az új ügyvezetők bejegyzése és a bankszámla feletti jogosultság visszavonása is erre a napra esett, a jogosultság megállapításának körülményeit és annak tényét, hogy az alperesek tudták, hogy a felperesi társaságnak nincs ügyvezetője. Az alperesek ennek ellenére együtt, egyenes szándékkal a bankszámla feletti rendelkezés utolsó napján a délutáni órákban átutaltak 10.029.789 forintot a II. rendű alperesnek, ami igazolja a közös szándékos károkozást. Cselekedetüket szándékegységben követték el, együttes magatartásuk eredményeként pedig felelősségük az Mt. 181. § (4) bekezdése szerint egyetemleges.

[38] A másodfokú bíróság álláspontja szerint név5 2020. szeptember 29-én nem volt munkáltatói jogkör gyakorló, nem volt jogosult az álképviselő eljárását jóváhagyni, nyilatkozata ezért érvénytelen. Irreleváns, hogy a Fővárosi Törvényszék Cégbírósa Cg.01-09-883751/124. sorszám alatti 2020. szeptember 25-én kelt végzésével a cégjegyzékbe visszajegyezte, amely szeptember 29-én a Céglőnyben közzétételre került, mert a cégjegyzék nem konstitutív a vezető tisztségviselők esetében, csak deklaratív hatályú, vagyis nem a cégjegyzékbe való bejegyzés létesíti a jogviszonyt. Utalt arra is, hogy ezt követően 2020. szeptember 30-án a felperes jelenlegi ügyvezetése olyan változásbejegyzési kérelmet nyújtott be a cégbíróságra, amelynek eredményeként a Fővárosi Törvényszék Cégbírósa 2020. október 6-ával ismét törölte a cégjegyzékből név5t.

[39] Nem tartotta lényegesnek azt sem, hogy a nyilatkozat megtételének napján név5 bejegyzett ügyvezető volt, mert ügyvezetői tisztsége és a munkáltatói jogköre 2019. április 25-ével megszűnt, így ilyen minőségben tett későbbi jognyilatkozataihoz joghatások nem fűződhetnek.

[40] Megalapozottnak tartotta a felperes azon hivatkozását is, hogy név5 az ügyvezetői tisztséget munkaviszony alapján látta el, amely munkaviszonya azonban 2019. december 28-

án azonnali hatállyal megszűnt, így ezen okból sem láthatott el később ügyvezetői tevékenységet.

[41] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsődleges kereseti kérelmet megalapozottnak találta, ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és az alpereseket egyetemlegesen kötelezte kártérítés megfizetésére.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[42] Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, valamint első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségekben marasztalását kérték.

[43] Az alperesek elsődleges hivatkozása szerint a jogerős ítélet indokolása az Mt. 31. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 6:8. §-ában foglalt nyilatkozási elv megsértésével állapította meg, hogy a munkaszerződés módosításában foglalt kikötés nem volt egyértelmű. A Ptk. hivatkozott rendelkezése arra az esetre vonatkozik, ha a felek között vita van, illetve a jognyilatkozat értelmezése szükséges, azonban a perbeli esetben a felperesi munkáltató és a II. rendű alperes között sem a kikötés megszövegezésekor, sem a pénzösszeg kifizetésekor nem volt vitás a szerződés-módosítás értelmezése. Az eljárás során csatolták azokat az árajánlatokat, amelyből számszakilag és tételesen levezethető, hogy milyen számítások alapján került sor a kifizetett jutalom összegének megállapítására. 2019.01.10-től 2019.04.26-ig készített és leadott árajánlatok nettó ajánlati ára összesen 1.508.238.907 forint volt, ennek megfelelően került kiszámításra a munkaszerződés-módosításában foglalt 1%-os összeg.

[44] Amennyiben a másodfokú bíróság számára nem volt egyértelmű a szerződéses kikötés, úgy alkalmaznia kellett volna a Ptk. 6:8. §-ában foglalt rendelkezést, amelynek alapján az alperesek szerint egy szélesebb körű vizsgálódásra van lehetőség, így a felek feltehető akarata, az eset összes körülményei, a szavak általános jelentése, a szerződő felek eljárása, ráutaló magatartásuk alapján a munkaszerződés módosításban foglalt kikötés tartalma kétséget kizáróan megállapítható. Önmagában az, hogy a jutalomra vonatkozó megállapodás szövegezése adott esetben értelmezést kíván, még nem jelenti, hogy az nem jogszerűen kötötték ki. Ahogyan azt a Kúria Mfv.10.012/2024/6. számú eseti döntésében is kifejtette, hogy a szerződéses rendelkezés értelmezése során a felek eltérő perbeli nyilatkozataira tekintettel a Ptk. 6:8. §-a alkalmazása értelmében azt kellett vizsgálni, hogy mi volt a felek feltehető akarata és a szavak általánosan elfogadott jelentése, továbbá az eset összes körülményeire tekintettel a szerződéskötést megelőzően és azt követően a felek milyen nyilatkozatot tettek, illetve milyen magatartást tanúsítottak. A másodfokú bíróság eltért a fenti döntésben megfogalmazott bírói gyakorlattól.

[45] Az alperesek álláspontja szerint nem helytálló a jogerős ítélet [83] pontjában szereplő, az I. rendű alperesi jogelőd ellentmondásos nyilatkozatára alapított érvelés sem, mert az utalványozási jogkörrel rendelkező néhai név² tárgyalás hevében tett kijelentése nem bírhat olyan relevanciával, amely a jutalom szövegezésének értelmezését a bíróság számára kétségessé teszi.

[46] Az alperesek további hivatkozása szerint a munkaszerződés-módosításban a munkáltató és a II. rendű alperes között létrejött megállapodás konkrét, %-os mértékben határozta meg a juttatást, ezáltal a felperesi munkáltató kötelezettséget vállalt, amely a II. rendű alperes oldalán alanyi jogként jelent meg. A másodfokú bíróság tehát nem vette figyelembe, hogy a jutalom a II. rendű alperesnek, a Ptk. 6:63. § (1) és (2) bekezdése alapján

a felek kölcsönös és egybehangzó akarata alapján került kikötésre és megállapításra, amelynek alapján a II. rendű alperes alanyi jogot szerzett a jutalom igénylésére. Az eset összes körülményeinek vizsgálatát elmulasztotta mind a Ptk. 6:8. §-ában írott nyilatkozási elv, mind a Ptk. 6:63. §-ában foglalt akarati elv alapján, így jogellenesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a jutalom meghatározása nem egyértelmű.

[47] Az alperesek érvelése szerint az egyértelmű szerződéses kikötés alapján a munkáltató akkor tett volna eleget az Mt. 6. §-ában írt jóhiszeműség és tisztesség követelményének, ha a munkavállaló irányába vállalt kifizetést teljesíti.

[48] A másodfokú bíróság álláspontjának elfogadása esetén sérülne az Mt. 6. §-a, hiszen a kikötés egyértelműen fennállt, értelmezhető, továbbá a munkáltatói aktus, hozzájárulás is rendelkezésre állt.

[49] A töretlen bírósági gyakorlat szerint (Kúria Mfv.10.211/2018/3.) ha a felek premizált juttatásban állapodnak meg, akkor a munkáltató mulasztása nem eshet a munkavállaló terhére. Ebből következően az a körülmény, hogy a kifizetéskor nem volt ügyvezető a társaságnál, nem eredményez törvénytelen kifizetést, az utólagos ügyvezetői jóváhagyást pedig az Mt. 20. § (3) bekezdésében egyértelműen lehetővé teszi.

[50] A felülvizsgálati kérelem szerint név5 2020. szeptember 29-én tett jóváhagyó nyilatkozatának értelmezése – amely szerint a korábbi ügyvezető tisztsége és munkáltatói jogköre 2019. április 25-én megszűnt – ellentétes a hatályos cégjogi rendelkezésekkel. Az alperesek hivatkozása szerint e körben elsődlegesen annak volt jelentősége, hogy a 2020. szeptember 25-ei bejegyzés szerint a nyilatkozat megtételének időpontjában bejegyzett ügyvezető volt.

[51] Az alperesek szerint a másodfokú bíróság megállapítása sérti a közokiratra vonatkozó, a Pp. 323. §-ának előírásait is, mivel a közokirat az ellenkező bizonyításáig teljes bizonyító erővel bizonyítja a közokirattal tanúsított adatok és tények valóságát. Kifejtették, hogy nincs olyan jogi szabályozás a magyar jogrendszerben, amely arra vonatkozna, hogy ha és amennyiben egy gazdasági társaság ügyvezetőjének ügyvezetői státusza utóbb megszűnik, akkor azzal egyidejűleg a jognyilatkozatai érvényüket vesztenék. A helyes jogi álláspont ezzel szemben az, hogy a jognyilatkozat érvényességét kizárólag a megtétel időpontjában fennálló képviseleti jog alapján kell megítélni, annak utólagos megszűnése vagy törlése nem hat ki a korábban megtett jognyilatkozatok érvényességére, a cégnyilvántartás közhitelessége folytán a bejegyzett ügyvezető jognyilatkozata teljes hatállyal bír. A másodfokú bíróság jogértelmezése ezért sérti a cégnyilvántartás közhitelességének elvét, ellehetetleníti a gazdasági forgalom biztonságát és kiszámíthatatlanná teszi a jognyilatkozatok joghatását.

[52] A bíróság határozata alapján név5 ügyvezetése eredeti megválasztására visszamenő hatállyal állt helyre, mivel a bírósági döntés az ügyvezetőséget törlő cégjegyzéki adatokat hatályon kívül helyezte, így név5 eredeti és teljes körű ügyvezetői jogköre 2007. június 27-ei hatállyal, annak valamennyi jogkörével, így a munkáltatói jogkörrel együtt helyreállt. Ezért a Ptk. 3:21. § (3) bekezdésébe és a 3:29. §-ába, valamint a 3:112. § (1) bekezdésébe ütközik az alperesek szerint a másodfokú bíróság megállapítása, miszerint irreleváns név5 ügyvezetőnek történő visszajegyzése.

[53] A Ptk. ügyvezetőkre vonatkozó szabálya szerint az ügyvezető munkaviszonyban vagy megbízási jogviszonyban látja el az ügyvezetői feladatokat, így annak sincs jelentősége, hogy a jognyilatkozat megtételekor az érintett már nem állt munkaviszonyban. A másodfokú bíróság ítélete ezért sérti a Ptk. 3:112. § (1) bekezdését, amikor azt rögzíti, hogy név5 munkaviszony hiányában nem láthatott el ügyvezetői tisztséget.

[54] Az alperesek harmadlagos hivatkozása szerint a jogerős ítélet megsértette a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény

(a továbbiakban: Ctv.) 22. § (1) bekezdésében írt közhitelesség elvét is. név5 ügyvezetőségét a cégkivonat mint cégjegyzékbe bejegyzett adat tanúsította, így mint bejegyzett jog, azaz név5 ügyvezetősége fennállt, az valós és közhiteles volt. Az ügyvezetőség utólagos megszűnése a közhitelesség tanúsító erejéből nem von le semmit. A másodfokú bíróság jogértelmezése okán sérültek a Ptk. 3:12. §-ában írott jogi személy nyilvántartásának alapelvei is.

[55] Az alperesek a Ptk. 6:2. § (1) és (2) bekezdésének felhívásával rámutattak arra is, hogy az egyoldalú nyilatkozatra is irányadóak a szerződéskötés szabályai, így az érvénytelenségi szabályok is, ugyanakkor a jognyilatkozatok érvénytelenségére a Ptk. semmisségre és megtámadhatóságra vonatkozó szabályai irányadók. Olyan érvénytelenségi ok, azaz tételes semmisségi ok, amely az ügyvezetői tisztség megszűnése esetén az ügyvezetőség alatt tett jognyilatkozatok automatikus érvénytelenségét eredményezné, a Ptk.-ban nincs.

[56] Az alperesek álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Mt. 20. § (3) bekezdésében foglaltakat is, mivel a fentiekből levezetve megállapítható, hogy név5 ügyvezető és munkáltatói jogkörgyakorló volt 2020.09.29-én, így az ilyen minőségében tett jognyilatkozatában pedig érvényesen és hatályosan jóváhagyhatta a jutalom kifizetését.

[57] A másodfokú bíróság a Pp. 370. §-ba ütközően túlterjeszkedett a kereseti és fellebbezési kérelmen, mert ösztönző juttatás jogintézményére, jogos gazdasági érdeksérelemre a felperes sem hivatkozott. Ez a megállapítás sérti a Ptk. 6:59. § (1) és (2) bekezdésében foglalt szerződéses szabadság elvét is, hiszen erre a körülményre irányuló külön lefolytatott bizonyítási eljárás nélkül a bíróságnak nincs jogköre egy kitűzött célkitűzést, megállapodást gazdasági érdekveszélyeztetőnek minősíteni.

[58] Az alperesek érvelése szerint a Pp. 369. § (3) bekezdése a) pontja alapján a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat során a tényállást csak akkor módosíthatja, illetve egészítheti ki, ha a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősíti. A jogerős ítélet [59] bekezdésében a másodfokú bíróság nem minősítette okszerűtlennek a bizonyítás eredményét, ennek ellenére a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltak megsértésével egészítette a tényállást.

[59] A másodfokú bíróság a béren kívüli juttatásra vonatkozó megállapodás értelmezésével, a törvényes képviselő utólagos nyilatkozatának figyelmen kívül hagyásával a bizonyítékokat okszerűtlenül és iratellenesen értelmezte. Téves következtetést vont le a juttatás kifizetésének időpontjából is, amelyre az eljárás során magyarázatot adtak, nem volt figyelemmel a bankszámla feletti rendelkezési jog átvezetésének időpontjára, az új ügyvezetők bejegyzésére, ezért lényeges eljárási szabálysértést követett el, amely túlmutat az egyedi jogvitán és a joggyakorlat egysége szempontjából kiemelt jelentőségű. A jogerős ítélet ezért jogszabálysértő következtetésre jutott, amely ellentétes a Kúria gyakorlatával (Mfv.10.508/2018/7., Mfv.10.211/2018/3., Mfv.10.024/2019/7., Mfv.10.012/2024/6.).

[60] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és az alperesek felülvizsgálati eljárási költségben marasztalását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[61] Az alperesek felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem megalapozott.

[62] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[63] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat, amelynek során a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben eltérő voltát.

[64] A Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.

[65] A jogszabálysértés megjelölésének követelményrendszerét a Kúria jelen perben is irányadónak tekintett határozataiban már értelmezte (Jpe.I.60.009/2022/10. [61], Pfv.IV.20.998/2020/4., Pfv.V.20.917/2021/8., Gfv.VI.30.367/2021/6., Pfv.I.21.083/2019/12., Pfv.IV.20.035/2023/7.). A Pp. 413. § (1) bekezdésének alkalmazása tárgyában kimondta, hogy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása megfelelő indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet többféle okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel [Kúria Gfv.VII.30.577/2016/6., megjelent: BH2017. 196.].

[66] A felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati jogkörének tartalmi és perjogi kereteit. Érdemben ugyanis csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

[67] Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben megjelölt és a fentiek szerint figyelembe vehető jogszabálysértéseket a Kúria a felperes által meghatározott sorrendtől eltérően bírálta el és elsőként azokat a megjelölt eljárási szabálysértéseket vizsgálta, amelyek állításuk szerint kihatottak az ügy érdemi eldöntésére. A Pp. 424. § (1) – (3) bekezdése értelmében ugyanis, eredményes felülvizsgálat alapja az eljárásjogi szabálysértésre hivatkozás csak akkor lehet, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.

[68] Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben alaptalanul kifogásolták a Pp. 370. § (1) bekezdésének megsértését. A másodfokú bíróság jóllehet a felperes érvelésének hiányában állapította meg, hogy a II. rendű alperes munkaszerződésében foglalt jutalom kikötése sérti az

ösztönző juttatás jogintézményét és kimeríti a munkáltató jogos gazdasági érdekének veszélyeztetését, ugyanakkor e kiegészítő érvelése az eljárási szabályok megsértése mellett sem hatott ki az ügy érdemi eldöntésére, azt érdemben nem befolyásolta. A jogerős ítélet a felperes keresetének helyt adó döntését a szerződéses kikötés jogalapot és összecszerúségét is érintő nem egyértelmű értelmezésére, a döntést hozó I. rendű alperesi jogelőd munkáltatói jogkör gyakorlásának hiányára, a nem rendszeres kifizetés szokatlan időpontjára és név5 utólagos nyilatkozatának érvénytelenségére alapította, így a juttatás minősítése és annak az alperes eredményességére való hatása azt érdemben nem befolyásolta.

[69] Megalapozatlan az alperesek Pp. 369. § (3) bekezdését panaszoló érvelése is. A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában a tényállást – annak lényegi tartalmának megváltoztatása nélkül - a perben már rendelkezésre álló adatok alapján azért egészítette ki és pontosította, mert az elsőfokú ítéletben szereplő tényállás több ismétlést tartalmazott és nem tért ki a már az elsőfokú eljárásban is rendelkezésre álló tényekre. A pontosított tényállásból pedig a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja alapján eltérő jogi következtetést vont le, amely ekként nem sérti az eljárásjogi rendelkezéseket.

[70] A Kúria a per érdemében előjáróban kiemeli, hogy a per tárgya a felperes keresete folytán munkavállalói kártérítés és nem az, hogy a II. r. alperes a 2019. január 10-ei munkaszerződés-módosítás alapján jogosulttá vált-e és ha igen, milyen összegben jutalomra és bónuszra.

[71] A másodfokú bíróság a jogerős ítéletét az Mt. 179. § (1)–(3) bekezdései és az Mt. 181. § (4) bekezdés alapján hozta meg, megállapítva, hogy az I. r. alperesi jogelőd és a II. r. alperes a munkaviszonyukból származó kötelezettségük szándékos megszegésével együttesen kárt okoztak a munkáltatónak azzal, hogy az I. r. alperesi jogelőd 2019. december 18-án munkáltatói döntés nélkül átutalt a II. rendű alperesnek 10.029.789 forintot. Az Mt. 179. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság elfogadta, miszerint a felperes bizonyította: az alperesek nem úgy jártak el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, a kárt, valamint az okozotti összefüggést.

[72] Az alperesek a jogerős ítélet egyes tényállási elemeinek megállapítása és a bizonyítékok okszerű értékelésének vitatása ellenére a felülvizsgálati kérelmükben a Pp. 279. §. (1) bekezdésének megsértését nem jelölték meg, így a megállapított tényállást a felülvizsgálati eljárásban irányadónak kell tekinteni.

[73] A felülvizsgálati kérelem megsértett jogszabályhelyként az Mt. 179. § (1)–(3) bekezdéseit, valamint az Mt. 181. § (4) bekezdését sem jelölte meg, ezért a Kúria a jogerős ítéletnek ezzel kapcsolatos megállapításait sem vizsgálhatta.

[74] A jogellenesen kiutalt nem rendszeres kifizetés a felperesi munkáltató számára mindenképpen kárként, vagyis a vagyonban bekövetkezett értékcsökkenésként jelentkezett, a felperes igénye és a jogosultság vitatása mellett a II. r. alperes részéről viszontkereseti igény hiányában ezért nincs relevanciája a kártérítési perben annak, hogy a II. rendű alperes megállapodását miként kell értelmezni. A másodfokú bíróság nem a munkavállaló igényéről, hanem a kifizetés jogellenességéről döntött, így az érdemi döntésre kihatóan nem volt jelentősége az alperesek felülvizsgálati kérelmében hangsúlyozottan szereplő, a Ptk. 6:8. §-ában szabályozott nyilatkozási elvnek, a Ptk. 6:63. §-ában szereplő akarati elvnek és az Mt. 6.§-a szerinti alapelvnek sem.

[75] Az irányadó tényállás szerint az I. rendű alperes jogelődje vétkes kötelezettségzegéssel utalta át a II. rendű alperesnek a kártérítési összegként megállapított, összesen 10 029 789 forintot. A munkaszerződés módosításában foglalt kikötés az alperesek érvelésével szemben nem tekinthető a munkabér átutalásával azonos kifizetésnek, mert míg az utóbbira a munkáltató egyértelmű kötelezettséget vállalt, a bónusz, illetve jutalom

összegének megállapítása minden esetben a munkáltatói jogkör gyakorlójának kizárólagos mérlegelést és értékelést igénylő jogköre, amely akkor is fennáll, ha a megállapodás a többletjuttatás jogalapjára ésösszepszerűségére nézve is egyértelmű rendelkezést tartalmaz.

[76] A munkáltató képviselőjében jognyilatkozat tételére a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult. Ha a munkáltatói jogkört nem az arra jogosított személy (szerv, testület) gyakorolta, eljárása érvénytelen, kivéve, ha a jogkör gyakorlója a jognyilatkozatot jóváhagyta. Jóváhagyás hiányában is érvényes a jognyilatkozat, ha a munkavállaló a körülményekből alappal következtethetett az eljáró jogosultságára (Mt. 20. § (1) és (3) bekezdés).

[77] A fenti jogszabályi rendelkezések alapján a perben azt kellett vizsgálni, hogy a jognyilatkozat megtételének, vagyis a jutalom kifizetésének időpontjában az I. rendű alperes jogelődje, avagy név5 az azt jóváhagyó nyilatkozata napján rendelkezett-e munkáltatói jogkörrel.

[78] A másodfokú bíróság a perbeli adatok alapján jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az I. rendű alperes jogelődje 2019. december hónapban, azt megelőzően és azt követően sem rendelkezett ilyen jogosultsággal. Ez a körülmény az I. rendű alperes jogelődje és a II. rendű alperes előtt is ismert volt, mivel munkaszerződésük a munkáltatói jogkör gyakorlására az ügyvezetőt jogosította fel, ilyen tisztséget pedig az érintett nem töltött be. A jogerős ítélet e körben azt is helytállóan értékelte, hogy az alperesek – és a felperes más munkavállalóinak – a munkaszerződésük felmondására irányuló jognyilatkozata is egyértelműen utalt az ügyvezetés hiányára, így az ezt cáfolni kívánó alperesi érvelés teljesen alaptalan.

[79] A másodfokú bíróság helytállóan utalt arra is, hogy jóllehet név5 a 2020. szeptember 29-én megtett jognyilatkozata időpontjában a felperes ügyvezetője volt a cégbírósi bejegyzés alapján, ugyanakkor ez a bejegyzés annak közhitelessége ellenére sem teremtett önmagában jogalapot a munkáltatói jogkör gyakorlására. A jutalom kifizetésére ugyanis akkor került sor, amely időpontban a felperes ügyvezetővel a cégbejegyzés alapján nem rendelkezett, erről az alpereseknek pedig pontos tudomásuk volt. Nem cáfolt peradat, hogy név5 a 2019. április 25-ei visszahívását követően a felperesi cégnél tevékenységet nem végzett, munkaviszonya a felperesnél 2019. december 28-án megszűnt. Ügyvezetői tisztségét utóbb, a cégbírósi nyilatkozattétel időpontjára bejegyezte, ugyanakkor ez önmagában nem hozott létre név5 és a felperesi cég között új munkaviszonyt, sem megbízási jogviszonyt, vagyis olyan jogviszonyt, amely alapján a munkáltatói jogkör gyakorlására név5 jogosulttá vált volna.

[80] Az eljárás az Mt. 20. § (3) bekezdése szerint a jóváhagyással csak akkor válik érvényessé, ha a jóváhagyó személy nemcsak a vitatott eljárás, hanem a jóváhagyás időpontjában is munkáltatói jogkört gyakorol. név5 ugyanakkor ilyen jogkört a cégbejegyzékbe történő visszajegyzése ellenére sem gyakorolt. Ebből következően az általa megtett nyilatkozat joghatás kiváltására nem alkalmas és ezért nem teremt jogalapot arra, hogy a II. rendű alperes kifizetése jogszerűvé váljon. Ezért a Ptk. és a Ctv. felülvizsgálati kérelemben felhívott rendelkezéseinek az ügy érdemi elbírálása szempontjából nem volt jelentőségük.

[81] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján – az indokolást részben módosítva – hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[82] Az eljárás az Mt. 20. § (3) bekezdése szerint a jóváhagyással csak akkor válik érvényessé, ha a jóváhagyó személy nemcsak a vitatott eljárás, hanem a jóváhagyás időpontjában is munkáltatói jogkört gyakorol. Mivel a munkáltatói jogkörgyakorló a munkáltató nevében és képviselőként jár el, a jognyilatkozat jóváhagyása a munkáltató érdekében áll, ha azzal ellentétes, akkor joghatás kiváltására alkalmatlan.

Záró rész

[83] A pereszes alperesek a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelesek a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelyet a Kúria a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján egyenlő arányban állapított meg.

[84] A felülvizsgálati perköltség összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[85] A tárgyi költségfeljegyzési jogos perben le nem rótt felülvizsgálati eljárás illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésén alapul. Az alperesek munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetékét a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján a magyar állam viseli.

[86] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján a 2026. július 1-én megtartott tárgyaláson bírálta el.

[87] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2026. július 1.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró